

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 7Tk/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116011054
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2116011054.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a prísediacich Vilmy Kráľovej a Márie Bagovej na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 29. októbra 2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný
F. U., nar. XX.XX.XXXX v E.,
trvale bytom E., Q. XXXX/X,

sa uznáva za vinného, že

obvinení v samostatnom konaní M. E., M. N., odsúdený P. Z. C. a ďalšie doposiaľ nestotožnené osoby, aj v mieste trvalého bydliska M. N. v obci H., po spoločnej dohode a rozdelení úloh zjednali obvineného v samostatnom konaní Z. N. a obvineného F. U. na jeseň roku 2012 na vykonanie prepravy tak, že na pokyn doposiaľ nestotožnenej osoby P. Z. C. spoločne s M. E. oslovili M. N., aby vybavil šoféra na vykonanie podvodnej kamiónovej prepravy, a tento oslovil Z. N. s tým, že tohto dopredu inštruoval, ako má postupovať, pričom zabezpečil od neho jeho fotografie na vyhotovenie falošného občianskeho preukazu a tieto odovzdal M. E. a P. Z. C. a následne zabezpečil presun Z. N. do mesta Kolárovo na parkovisko pre Tesco, kde ich čakali M. E. spolu s P. Z. Bukorom, ktorí Z. N. zabezpečili falošný občiansky preukaz s jeho fotografiami na meno B. N., č. SJ XXX XXX a následne Z. N. na prvej čerpacej stanici za hraničným prechodom Komárno v smere do Maďarskej republiky naložil druhého vodiča - obvineného F. U., ktorý bol vopred inštruovaný o priebehu podvodnej kamiónovej prepravy s tým, že pred miestom nakládky vystúpi z kamióna, nakoľko falošné osobné doklady mal vyhotovené iba Z. N., o čom mal obvinený F. U. vedomosť, a následne Z. N. pod falošnou identitou ako vodič spoločnosti SLINK, s.r.o., IČO: 44917996, dňa 05.10.2012 predložil pri nakládke tovaru falošný občiansky preukaz na meno B. N. v spoločnosti Aurubis Bulgaria AD so sídlom v meste Pirdop, Bulharsko, kde nechal naložiť na kamión e. č. M a prives e. č. M dodávku tovaru pre spoločnosť JMB STEEL, s.r.o. - medené katódy v hodnote 144.972,36 € za účelom prepravy na miesto vykládky na adresu D. Q., Z. č. 1, S. XXX XX, Slovenská republika, avšak už v čase naloženia Z. N. a obvinený F. U. vedeli, že tovar nedoručia na určenú vykládku a tento premiestnili na neznáme miesto, čím obvinený F. U. objednávateľovi prepravy - spoločnosti JMB STEEL, s.r.o., so sídlom Zámocké námestie 42, U.-Z., Česká republika, spôsobil škodu vo výške 144.972,36 €,

teda

na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou, a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu,

čím spáchal

obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák.,

a odsudzuje sa:

Podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť vo výmere 5 (päť) rokov a 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu ruší výrok o úhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok a výrok o treste zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť vo výmere 5 (päť) rokov a 7 (sedem) mesiacov, ktoré boli obžalovanému uložené rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 06.06.2014 sp. zn. 1T/39/2014, právoplatným dňa 06.06.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá aj ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu:

- a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- b) osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Komárno, a
- c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska (okrem pravidelne opakujúcich sa vzdialení, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodená Kooperativa pojišťovna, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Pobrežní 665/21, 186 00 Praha 8, Česká republika, IČO: 47116617, so svojím uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Súd v predmetnej trestnej veci vykonal na hlavnom pojednávaní rozsiahle dokazovanie, ktoré spočívalo vo výsluchoch obžalovaného F. U., svedkov P. Z. C., Z. N., M. E., F. C., B. C., S. F., B. N., R. U., E. R., M. N. a R. N., znalca MUDr. O. N., boli prečítané výpovede svedkov Z. N. E., P. Z. A., Y. Q., P. S. S., P. S. S., N. N., P. L., S. Z., T. Z., B. C., Z. N., P. Z., R. C., R. C., P. S. V., K. P. T., A. K., Z. C. a aj R. N. (ďalej označovaní aj priezviskami), ako aj boli oboznámené listinné dôkazy zo spisu vrátane výsledkov právnej pomoci z Maďarskej a Bulharskej republiky, boli prečítané aj znalecké posudky a tiež oboznámený vecný dôkaz.

Pre posúdenie predmetnej trestnej veci boli však podstatné len niektoré z vykonaných dôkazov vo vzťahu k osobe obžalovaného.

*** Výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní ***

Obžalovaný F. U. na hlavnom pojednávaní pri postupe podľa § 257 ods. 1 Tr. por. uviedol, že je nevinný. Okrem iného vypovedal aj nasledovne: „E. nepoznám, nikdy som s ním nehovoril, M. N. nepoznám takisto. S C. som sa stretol prvýkrát v živote pri konfrontácii v roku 2015, môj obhajca mu dal otázku, či ma pozná, či sme sa niekedy spolu stretli alebo rozprávali a vtedy C. jednoznačne povedal, že ma nepozná, že sme sa nikdy nestretli. N. poznám z tej cesty do C., z čoho som teraz obvinený. Poznám

aj B. N., robil u mňa ako vodič kamiónu. Ja robím ako vodič kamiónov už dlhé roky. Vtedy s nami v Bulharsku ale B. N. nebol. C. poznám len z videnia, nie sme kamaráti, zdravíme sa, to je všetko, je to E.“

K veci sa vyjadril aj nasledovne: „K obžalobe chcem povedať toľko, že som sa zúčastnil tej prepravy do Bulharska, ale nie v takej podobe, ako to popisuje N. a C.. Na tú prepravu som bol najatý ako druhý vodič, najal ma konateľ spoločnosti SLINK, s.r.o. (ďalej len „spoločnosť SLINK), je to občan Maďarska, už si nepamätám jeho meno. Skontaktoval sa so mnou tak, že vtedy som mal kanceláriu v areáli Editrans - Kolárovo, kde parkovala a sídlila aj spoločnosť SLINK. Prišiel za mnou ten pán a poprosil ma, či by som nevedel pomôcť s tým, že potrebuje druhého vodiča na vykonanie súrne prepravy. Zo začiatku mi nepovedal žiadne iné informácie. Potom ja som ho vtedy odmietol, lebo som povedal že nemám vodiča, asi tak po 2-3 hodinách ma zase navštívil v kancelárii a zase sa ma spýtal, či by som mu nevedel pomôcť s tým vodičom, veľmi ma tam prosíkal, že má súrnu prepravu a nechce stratiť klienta. Vtedy sme sa dohodli, že pôjdem ja ako druhý vodič, že mu vypomôžem. Preprava mala byť niekedy v strede týždňa, vo štvrtok ráno, následne mi ukázal vozidlo. Najprv som si vybavil ešte svoje veci, čo som mal ohľadne svojich kamiónov, to mi trvalo doobeda. Potom mi ukázal kamión, s ktorým treba ísť do Bulharska. Bol tam v areáli. Bol to žltý kamión zn. MAN, mal plachtový prívies, farbu plachty si nepamätám. Nepredstavil mi prvého vodiča. Povedal mi, že potrebuje druhého vodiča, že treba ísť k Sofii v Bulharsku a že na druhý deň treba nakladať, ale nepovedal mi čo. Vedel som len kedy idem a kam idem, nič iné. N. som videl prvýkrát, keď nastúpil pri ihrisku v Kolárove večer, ja som s kamiónom odchádzal ako vodič z areálu Editrans a jeho som bral po ceste. Jeho priviezli k futbalovému ihrisku, ale neviem kto ho priviezol. Bol tam sám, čiže niekto ho musel privieźć. Nevedel som presne kam mám ísť do Bulharska, N. to určite vedel, lebo ja som mu odovzdal zalepenú obálku, ktorú mi dal ten konateľ. Povedal mi presne miesto kam ideme. Bolo to mesto Pirdop. Potom keď nastúpil N. do kamióna vyštartovali sme do Bulharska cez Maďarsko, Rumunsko, striedali sme sa ako to vyžadujú predpisy v medzinárodnej preprave. Prišli sme na druhý deň ráno okolo 07:00 hod. sme prišli pred mesto Pirdop, kde som ja vystúpil z kamiónu, lebo mi bolo povedané, že nakládku môže vykonávať iba jeden vodič, povedal mi to konateľ aj N.. Toto mi konateľ povedal, keď mi odovzdával obálku pre N. a dával mi peniaze na cestu. Ja som vystúpil z auta, ja som nemal žiadnu zmluvu s konateľom ani so spoločnosťou a je to obvyklé v medzinárodnej preprave, že sú spoločnosti, že môže ísť nakladať iba jeden vodič. N. pokračoval v ceste, išiel nakladať. Boli sme dohodnutí, že mi zavolá. Ja som si zobral taxík, išiel som do mesta, raz mi volal ešte konateľ spoločnosti niekedy okolo obeda, že sú problémy pri nakládkach a nie je isté, že naložia dnes kamión. Ja som sa s ním aj vtedy trochu pohádal, že nie takto sme boli dohodnutí, že musím ísť domov, že moje kamióny mi dochádzajú na víkend domov. Následne som si zobral hotel v meste, najprv som si vybral peniaze z bankomatu, vybral som si hotel a tam som čakal. Následne po tom, keď som si vybral hotel niekedy v podvečerných hodinách, asi okolo 17:00 alebo 18:00 hod., mi volal konateľ, že auto je už naložené, že za chvíľu už bude štartovať z firmy, kde nakladal a potom asi pol hodinu alebo trištvrte hodinu mi volal N., kde sa stretneme, že už je naložený, tak som povedal, že pri tej istej benzínke, kde som nastupoval. Nastúpil som do kamióna, vyštartovali sme domov. Povedal mi iba, že mal nejaké technické problémy v závode, že sa to potom vyriešilo a vyštartovali sme domov. Na druhý deň v ranných hodinách v sobotu okolo 08:00 až 09:00 hod. sme dorazili na Slovensko, prešli sme hranicu cez Medveďov, došli sme na prvú benzínku, ja som tam vystúpil, prišiel pre mňa konateľ, bol to ten istý človek, ktorý ma najal na tú cestu. Priviezol ma do Kolárova do areálu Editrans, vrátil som mu peniaze, ktoré ostali z cesty. Viem, že som si zobral 450 Eur, čo sme boli dohodnutí, 150 Eur na deň a tie výdavky, čo som si zobral hotel, taxík, tak tie výdavky boli preplatené. Dal mi na začiatku na cestu 2000 Eur. Platil som mýtné poplatky, tankovanie, vždy som platil ja. Preto mi dával peniaze, že vraj má neskúseného vodiča a ja som mal už dostatočnú prax na to, aby som vedel, čo všetko sa musí platiť aj za pohonné hmoty, čo s čím súvisí. S konateľom som sa rozprával po maďarsky, hovoril som mu „šéf“. Pri medzinárodných prepravách je bežné, že nakladať chodí jeden vodič, a to z bezpečnostných dôvodov, pretože je taký bezpečnostný test, je čakáreň pre vodičov, jeden ide nakladať do závodu a druhý čaká vonku. Počas cesty nás zastavovali aj policajti, tam keď sme išli, tak nás zastavili v Rumunsku, chceli doklady vodičský preukaz, kontrolu tachografie mi robili, doklady od vozidla, medzinárodné povolenie, ešte náklad nebol, takže od nákladu nič. Len povolenie medzinárodné. Potom ďalšia kontrola bola pri prechode z Rumunska do Bulharska, tam bol trajekt, kde treba odovzdať doklady, aj vodičove doklady aj doklady od vozidla a podľa toho vydávajú lístky na ten trajekt. Na ceste naspäť len pri tom trajekte bola kontrola. Nezastavovali nás na ceste naspäť. Všetko vybavoval N., doklady asi boli v tej obálke, ja som presne nevedel, čo má nakladať. Ja som nevedel o tom, čo má nakladať, odkiaľ dostal informácie, nie nevedel som aký tovar treba nakladať. V niektorých prípadoch nie je potrebné, aby boli pri nakládke predložené dokumenty, stačí nahlásiť aj vodiča, ktorý sa preukáže totožnosťou. N. mal u seba tašku, obálka bola A5 zalepená.

Konateľ bol asi taký 50-ročný, trochu pevnejšej postavy, nakrátko ostrihané vlasy, pekne oblečený, stále bol pekne oblečený. Telefón, čo mi dal nepamätám si, či mi ho dal alebo bol v aute, bolo tam iba že „šéf“ a „druhý vodič“ - na N.. Jeden bol u mňa, druhý bol u neho. Telefón N. som nemal v ruke. Je lož to, čo tvrdí N., že ja som k nemu pristúpil v Maďarsku na benzínovej pumpe a že som mal pri sebe vtedy objednávku. Vtedy sme sa videli prvýkrát. Ja som vystúpil vo Veľkom Mederi a neviem kam s tým išli. Mali sme ísť niekde do Čiech. To mi spomínal N..“

Dodal, že používal v Bulharsku mobilný telefón, ktorý našiel v kamióne, pretože v ňom bolo telefónne číslo na toho konateľa. Pokiaľ ide o túto prácu, nemal na ňu žiadnu zmluvu, takže porušil predpisy - pracoval v tomto prípade „na čierno“. V Bulharsku sa ubytoval v hoteli, kde si už nepamätal, ale izba stála 60 Levi (BGN), bol v strede mesta, oproti bola nejaká banka, kde si vyberal peniaze. Na odmene za túto prepravu sa dohodli ešte pred ňou, požadoval 150 Eur za každý začatý deň. S N. počas cesty nemali žiadne spory. Stretol sa s ním až následne pri konfrontácii, resp. pri vyšetrovaní tejto veci. Je aktuálne trestne stíhaný v 3 veciach v súvislosti s podvodnou kamiónovou prepravou vrátane tejto. Dodal tiež, že po tom, čo vystúpil s kamióna, už nevedel, čo sa s ním stalo. Takisto nevedel, že N. má u seba falošné doklady a že ich vtedy aj použije. Nepozná osobu E. R., pričom zo spisu si zistil, že to bol konateľ spoločnosti SLINK. To meno mu nič nehovorí. Ten konateľ sa mu predstavoval ako E. alebo H.. Pozná aj F..

Svedok P. Z. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj nasledovne: „Obžaloba v tej časti, kde sa uvádza, že sa tam uvedené osoby spoločne dohodli a rozdelili si úlohy, je pravdivá. Ja som kontaktoval E., on následne kontaktoval M. N., ktorý zabezpečil N.. Avšak obžalovaného zabezpečoval F., nakoľko nemal dôveru vo N., ktorého nepoznal, aby takýto lukratívny tovar po ceste neodcudzil. F. mňa prostredníctvom C. oslovil a spoločnosť SLINK bola firma, ktorú on zabezpečil. F. povedal, že treba túto firmu zužitkovať na podvodnú kamiónovú prepravu. V spoločnosti SLINK bol, ak si dobre pamätám, iba jeden konateľ, neskôr bola prepísaná na nejakého maďarského bieleho koňa, aby ten skutočný konateľ, na ktorého v tom čase bola napísaná firma, aby neniesol trestnú zodpovednosť, keď sa naloží takýto tovar. C. bol konateľ spoločnosti SLINK s.r.o. a E. R. bol nový konateľ z Maďarskej republiky.“

Ďalej vypovedal aj nasledovne: „Uvádzam, že to, čo je uvedené v obžalobe, tak spoločná dohoda a rozdelenie úloh bolo medzi mnou, E., N., F. a C.. C. spolu s F. boli organizátori, celé to zastrešovali, koordinovali i financovali. C. vyhľadal samotnú podvodnú prepravu prostredníctvom databázy prepráv. Konkrétne túto prepravu zajednal z databázy prepráv RAAL TRANS. C. mal požiadavku, aby sme ja a E. zabezpečili vodičov, ktorí vykonajú túto podvodnú prepravu. Oslovil som E., ktorý mal k dispozícii M. N., ktorý mal ako vodičov viacero osôb, ktorý oslovil neskôr N. a nakoniec to celé vykonal. Fotografie Vagundu odovzdal E. C. na vyhotovenie falošných dokladov - občianskeho a vodičského preukazu. Následne tieto doklady C. vyhotovil. E. ich odovzdal M. N. a ten ich neskôr uložil do obálky aj s ostatnými vecami, následne táto obálka putovala naspäť k C., ktorý ich dal do kamiónu. Taktiež tam C. uložil aj iné potrebné veci na samotnú nakládku, ako napr. razítko firmy SLINK, ktoré bolo potrebné pri nakládke, taktiež tam vložil samotnú objednávku prepravy. F. vložil do tohto kamiónu finančnú hotovosť 2000 Eur, aby mal vodič počas cesty na mýto a naftu, teda na náklady na cestu. Finančnú hotovosť dal do obálky, ako aj doklady vodiča. Obálka bola formátu A5, bola biela. Ten kamión stál počas celého času v areáli Editrans v Kolárove. Na tento skutok bol použitý žltý kamión zn. MAN. Patril spoločnosti SLINK, vodič nemusel vymieňať na tejto nakládke evidenčné čísla ako v iných prípadoch, ale použili sa evidenčné čísla toho reálneho vozidla. Bol to plachtový náves, farbu plachty si nepamätám. Obžalovaného oslovil F., to bol jeho človek. Kamión odchádzal z mesta Kolárovo za nakládkou spreď futbalového ihriska, kde ho pristavil obžalovaný, neskôr sa išiel domov prezliecť a pripraviť sa na túto cestu. Potom N. ho zobral do Maďarskej republiky na čerpaciu stanicu F., do mesta Komárom v Maďarskej republike. Tam nastupoval obžalovaný do kamiónu k N., ktorý ho tam čakal a ktorý bol vodič. Odtiaľ išli spoločne do Bulharska. Počas cesty sa striedali s vedením motorového vozidla. Tá obálka bola vo vozidle, bola nechaná pre vodiča N., boli tam aj mobilné telefóny, dva kusy pre každého vodiča. V tých mobilných telefónoch boli telefónne čísla na dispečera C., taktiež tam boli telefónne čísla, aby sa mohli vodiči kontaktovať medzi sebou. Boli tam tri telefónne čísla. C. bol označený ako „boss“ alebo „šéf“, pri telefónnom čísle uloženom v mobile. Obidvaja vodiči vedeli, čo idú robiť. Vedeli to od prvého okamihu. V tomto prípade boli poučení zo strany M. N., N. a obžalovaný bol poučený od F.. Mám to od F., ktorý inštruoval obžalovaného tak, že počas cesty na čo si má dávať pozor a ako má postupovať. Pred samotnou nakládkou ho inštruoval, aby z vozidla vystúpil, nakoľko mal N. vyhotovené falošné doklady, to znamená, že do podniku výrobného mohol ísť len N., obžalovaný čakal pred samotným závozom, mal pri sebe skutočné doklady N., falošné

doklady mal N. pri sebe, falošné boli na iné meno, s odstupom času si nepamätám na aké. Tieto doklady bolo potrebné nechať u obžalovaného z dôvodu, že v prípade prehliadky priestorov kabíny a iných priestorov nákladného vozidla, aby sa tieto skutočné doklady nenašli vo vozidle a tým by bola neskôr odhalená podvodná nakládka. Vodiči vedeli, čo idú nakladať, od samého začiatku, bolo to na objednávke tovaru. Obžalovanému to povedal F. čo ide nakladať, taktiež mu povedal po naložení kam má ten tovar zaviesť. Nemal sa riadiť tým, čo bolo uvedené na papieroch CMR, tam bola uvedená skutočná adresa vykládky. Tovar sa vyložil v ČR. Ten kamión, keď dorazil, tak išiel na hraničný prechod Medveďov, tam si prišiel pre N. M. N. a neskôr išiel s ním na vykládku do ČR. Nevie, či to už vedeli, tovar sa predal za hraničným prechodom Kúty, čo je prvá obec, ale názov obce si už nepamätám. Tovar tam viezol obžalovaný. Ten kamión sa ponechal na hraničnom priechode Kúty, pretože ho potrebovali cez víkend vyložiť, pretože sa nakladalo a potreboval ísť do Nemecka už ďalší tovar. Obžalovaného som videl, keď pripravoval kamión na cestu, nerozprávali sme sa, ja som sa bavil s C., videl som ho aj z diaľky. V skutočnosti som sa s ním pri tomto skutku nerozprával, až po ňom. Nevie odhadnúť ako dlho sa poznali obžalovaný s F., obžalovaný si od neho požičal nejakú hotovosť, nakoľko mal finančné problémy ohľadom vlastnej dopravy (podnikania). Takýmto spôsobom F. splácal to, že mu požičiaval peniaze. Myslím, že obžalovaný za to dostal 3000 Eur. Nevie, či sa mu tie peniaze aj vyplatili, kvôli dlhom obžalovaného voči F..“

Dodal, že obžalovaný vykonal aj ďalšie podvodné kamiónové prepravy, v ktorých dvoch veciach je obvinený s ním aj on, pričom dodal, že „takýmto spôsobmi obžalovaný splácal svoj dlh voči F., avšak po jeho zadržaní a umiestnení do väzby nakoniec o spoločnosť Quality Servis, s.r.o. (ktorú mal použiť na takúto prepravu) prišiel, nakoľko nevedel platiť účty a ostal naďalej dlžníkom F..“

Dodal, že pri nakládke sa v Bulharsku vyskytli aj problémy, keď na návесе chýbalo colné lanko a tým pádom naložený tovar nebolo možné zaplombovať. N. musel ísť do mesta ho zakúpiť, čím vzbudil podozrenie, upútal na seba pozornosť. Tieto všetky informácie telefonoval C. z telefónu, ktorý bol v kamióne. To vie, lebo po celý čas bol vtedy s C.. S C. vtedy komunikoval telefonicky aj F.. Potom N. kontaktoval M. N. zo svojho vlastného telefónu, M. N. potom kontaktoval E. a E. kontaktoval jeho. Takto sa dozvedeli o probléme a C. mu dával inštrukcie, ako má konať prostredníctvom telefónu a taktiež mu sľúbil, že ak tento problém ustojí na nakládke, tak mu priplatí ďalších 3.000,00 € ako bonus. Neskôr tak aj urobil. Túto finančnú hotovosť od C. mu dával obžalovaný a neskôr druhú časť, ktorú mal pôvodne sľúbenú, mu vyplácal M. N.. Ešte čo sa týka nakládky v meste S., tam spozorovali na nakládke SBS, že vo vozidle sa nachádzali dva druhy cigariet, kde sa N. vyhovoriť, že jeden druh cigariet používa cez deň a druhé v noci. V skutočnosti ten druhý druh cigariet bol obžalovaného, ktorý ich zabudol vo vozidle. Išlo o balíček cigariet. Po naložení tohto tovaru N. vyzdvihol obžalovaného. Počas problémov, ktoré vznikli na nakládke, keď už to vyzeralo tak, že kamión bude na nakládke zadržaný, lebo tam prišla polícia, tak C. komunikoval telefonicky s obžalovaným, aby išiel na nejakú vlakovú stanicu a aby išiel vlakom domov a komunikoval s ním aj ako má postupovať ďalej.

Obžalovaný je dopravca, čo znamená, že pozná skutočnosť, ako taká doprava funguje, pričom je maximálne neštandardné, že pred naložením tovaru vodič vystupuje z vozidla a ostáva pred závozom a neskôr po naložení tovaru späť do tohto vozidla nastupuje. V skutočnej doprave sa takéto veci nedejú. Obžalovaný teda vedel o tom, že pácha trestnú činnosť. Obžalovaného z videnia registroval už skôr ako sa spolu osobne stretli, nakoľko do areálu Editrans chodil aj predtým a sú z jedného mesta. Jeho meno vtedy ale ešte nepoznal.

Dodal, že bol prítomný s Borkom pri predaji odcudzeného tovaru v ČR, kde tento kamión bol z hraničného prechodu Medveďov presunutý na spomínanú vykládku do Kútov a viedol ho obžalovaný. Kamión sa vykladal v sobotu doobeda. Vtedy na vykládku kamiónu robili aj sprievod na jeho vozidle Ford Mondeo pieskovo zlatej farby, jeho ŠPZ bolo BA, vo vozidle bol s ním C..

Po jeho opätovnom predvolaní na hlavné pojednávanie svedok P. Z. C. už využil svoje právo odmietnuť k veci vypovedať z dôvodu, že pre tento skutok už bol odsúdený a ku všetkému už vypovedal.

Svedok Z. N. na hlavnom pojednávaní, nakoľko bol v tejto veci tiež trestne stíhaný, využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať.

Bola preto podľa § 263 ods. 3 písm. c/, ods. 4 Tr. por. prečítaná jeho skoršia výpoveď z prípravného konania zo dňa 19.03.2015 (č.l. 430-434), kedy povedal tak, že ho oslovil M. N., že pôjde ako spolujazdec na cestu, priviezol ho do Kolárova ku kamiónu, ktorý bol odstavený smerom na dedinu, asi 50 metrov od malej pumpy. Tam bol aj obžalovaný a nevie, či M. N. alebo obžalovaný mu povedal, že sa pôjde do Bulharska (niekto z nich mu aj povedal, o čo sa bude jednať). Tam mu povedali, aby zobral kamión do Maďarska a počkal tam. V Z. na pumpe prišiel obžalovaný a mal so sebou objednávku na prepravu, nasadol ako spolujazdec do kamióna, bol to žltý Man, a pokračovali spolu v ceste. Po ceste sa striedali až do Bulharska, obžalovaný stále telefonoval a niečo vybavoval, myslel, že mal nejakú dopravu. Keď prišli k miestu nakládky, tak obžalovaný vystúpil z kamióna a nakladať išiel len on. Pri nakládke boli problémy s číslom objednávky, potom chýbalo colné lanko, potom kamión aj kontrolovali policajti. Medzitým telefonoval s obžalovaným, v telefóne mal ešte uložené číslo ako „šéf“. Ten mu povedal, že ak bude problém, má nechať kamión a má utiecť. Potom, keď mu volal, že je všetko v poriadku, tak mu „šéf“ sľúbil raz toľko peňazí. Po nakládke sa stretol s obžalovaným na parkovisku, prišiel za ním na taxíku na benzínovú pumpu. Kamión potom odparkoval vo Veľkom Mederi na čerpacej stanici Shell alebo Slovnaft. Tam pre neho prišiel muž na striebornom Superbe a zobral ho do Kolárova. Obžalovaný vtedy zostal v kamióne. Ten muž mu vtedy vyplatil polovicu peňazí, zvyšok mu dal M. N.. Dokopy to bolo asi 5.000,00 €. Do Kolárova pre neho prišiel M. N.. S ním sa bavil o problémoch, ktoré mal. Dodal, že obžalovaný v Bulharsku vystúpil z kamióna, lebo vedel, že sa ide nakladať na falošné doklady a že vlastne tovar už nepríde tam, kam má. Jednalo sa vtedy o meď. Len on mal falošné doklady na meno B. N., obžalovaný ich nemal. Falošné doklady mu nik neodovzdal, už boli v kamióne. Obžalovaný mu nedával žiadne inštrukcie. Obžalovaný mu nepovedal, že preprava je podvodná, ale myslí si, že o tom určite vedel.

So súhlasom procesných strán bola prečítaná zápisnica o konfrontácii obžalovaného a svedka Z. N. zo dňa 19.03.2015 (č.l. 286-294). Obaja zhodne potvrdili, že boli spolu na tej preprave, N. vypovedal zhodne a doplnil, že niekto priviezol obžalovaného na aute do Maďarska pred cestou a upresnil na otázku obžalovaného, že kamión bol odstavený v Kolárove pri futbalovom ihrisku. Obžalovaný však trval na to, že vyrazili spoločne na cestu z Kolárova, tvrdil, že od konateľa dostal pokyn, že na nakládku pôjde len jeden vodič, čo je podľa neho obvyklé v medzinárodnej preprave. N. tvrdil, že žiadnu obálku od obžalovaného nedostal a všetko počas cesty platil obžalovaný (mýto, poplatky, loď...). Obžalovaný uviedol, že z Veľkého Medera ho domov odviezol ten maďarský konateľ pred areál Editrans a kamión zostal vo Veľkom Mederi na benzínke Slovnaft. N. uviedol, že meď mala ísť do ČR a obžalovaný mu povedal, kde majú následne odstaviť kamión, čo obžalovaný poprel. Ohľadom maďarského konateľa spoločnosti SLINK obžalovaný uviedol, že ten sa viackrát ukázal pri svojich kamiónoch aj s C. v areáli Editrans.

Svedok M. E. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj nasledovne: „Nepoznám obžalovaného. Zúčastňoval som sa (na skutku) tak, že C. som sprostredkoval M. N., lebo potreboval vodičov. Nemám vedomosť, kto bol organizátorom a objednávateľom tejto konkrétnej prepravy. Zo spisu viem, že sa telefonovalo ohľadom nejakého problému, neviem to konkretizovať. Vodičov som zohnal pre C..“

Dodal, že C. potreboval fotografie tých vodičov, ktorých mu zabezpečil, čo následne povedal aj M. N.. Mohlo to byť na rôzne doklady. Tie fotografie mu odovzdával aj on. V rámci tohto stíhaného skutku mal od C. sľúbenú aj odmenu za zabezpečenie vodiča na prepravu. C. vtedy používal aj vozidlo Ford Mondeo, asi sivej farby.

Potvrdil tiež pravdivosť prečítaných častí jeho výpovede z prípravného konania, kedy uvádzal, že jeho úlohou bolo zabezpečiť vodičov do Bulharska, cez M. N.. Následne keď nastal problém s nakládkou v Bulharsku, čo mu telefonoval M. N., tak toto oznámil C.. Následne sa o tom probléme rozprávali C. s M. N.. Dodal tiež, že určite obaja vodiči vedeli, čo robia, teda že len jeden z nich ide na nakládku, že idú zobrať tovar podvodným spôsobom, za čo mali zaplatené, pričom viac dostal ten, ktorý išiel na nakládku, ten druhý cca od 500,00 €. V tom čase nepoznal ešte meno druhého vodiča (t.j. obžalovaného).

Svedok F. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj nasledovne: „Obžalovaného nepoznám. O skutku som sa dozvedel v roku 2012, keď som bol predvolaný do Trnavy na políciu. Nič o tom neviem, ja som založil firmu SLINK, s.r.o., neviem už v ktorom roku. Zakladal som ju sám, ja som bol konateľom. Spoločnosť som predal v roku 2012. Už dlhšie som to inzeroval, hlásili sa na to viacerí, došiel jeden pán, bol z Maďarska, myslím, že mal auto maďarskej ŠPZ, ale nie som si istý. Potom na tretíkrát došiel

s konateľom, na ktorého sme prepísali spoločnosť. Myslím, že to bol ten R.. Komunikovali so mnou po maďarsky. Mená uvedené v obžalobe mi nič nehovoria. Mal som ťahače Renault a Man žltej farby. Vozidlá zostali v tej spoločnosti. Firma sa prepisovala v Dunajskej Strede na mestskom úrade. Autá som odovzdal hneď pri prepise.“

Dodal, že v tej spoločnosti SLINK zostal ešte jeden náves a táto bola registrovaná aj v prepravných portáloch. Na jeden si pamätal, zaregistroval to v Nitre a používali to, dala sa tam kúpiť preprava. Patrilo to spoločnosti SLINK, nevie, či bolo treba oznamovať zmenu konateľa. Zostalo to na tom počítači, ktorý tiež odovzdal pre predaj spoločnosti.

Svedok B. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj nasledovne: „Obžalovaného poznám, ja som ho spoznal vtedy, keď si presťahoval svoju kanceláriu vedľa činkárne a ja, keď som tam chodil, tak som tam zvykol zaparkovať. O skutku nemám žiadnu vedomosť.“

Dodal, že pozná M. N., C., E. i F.. C. v minulosti požičiaval len peniaze. V kamiónovej preprave nepodnikal. C. sa ho snaží zničiť, pretože nepožičal peniaze jeho matke, keď C. zatvorili v roku 2014. Nepozná ani N. a ani spoločnosť SLINK.

Po prečítaní častí výpovede C. z hlavného pojednávania svedok jeho tvrdenia vo vzťahu k svojej osobe poprel. Podľa neho sa F. a C. vôbec nepoznajú, rovnako aj C. a obžalovaný. Dodal tiež, že v roku 2012 bol operovaný po vážnom zranení, používal 2 nemecké barle a nevie, ako by mohol niečo naložiť na kamiónu.

Svedok S. F. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj nasledovne: „Obžalovaného poznám asi 8 až 10 rokov. Mal firmu, kde parkovali kamióny, ja som tam predával naftu, mal som tam nádrž prenajímam a tam sme sa zoznámili. V roku 2012 sme sa poznali. O skutku som sa dozvedel vtedy, keď prišli ku mne z televízie, hľadali tam kamión a tam som sa dozvedel, čo sa stalo. E. nepoznám, M. N. nepoznám, ale viem, že býva v Nedede alebo vo Vlčanoch. C. poznám len z videnia, možno raz som s ním hovoril. Raz ma oslovil na dvore v Editranse, že či môže u mňa tankovať kamión, nepamätám si kedy to bolo. N. neviem kto je. Poznám C., ktorý býva na mojej ulici, bývali sme spolu v jednom činžiaku, s jeho otcom som robil autá. F. C. poznám asi 10 rokov. Ja som sa skutku nezúčastnil. Nemal som nikdy konflikt s C.. Viem však, že nemá dobrú povesť.“

Dodal, že C. je veľký klamár a netuší, prečo ho označuje za organizátora. Obžalovaný mu nedlží ani nikdy nedlžil peniaze, ale jeho spoločnosť Quality servis, s.r.o. dlžila za naftu, ktorú odobrala od jeho spoločnosti Clever Invest, s.r.o. Myslí, že to dodnes nie je vysporiadané, bližšie si nepamätal, ale ten dlh mohol byť vo výške 100.000,00 €. Podľa neho sa obžalovaný a C. vôbec nepoznajú.

Po prečítaní častí výpovede C. z hlavného pojednávania svedok jeho tvrdenia vo vzťahu k svojej osobe poprel. Raz videl vystúpiť C. z auta, kde sedel C. a spýtal sa ho, čo robili spolu, a povedal, že ak má s ním nejaký kšeft, tak sa s ním v živote nebude rozprávať. C. mu na to povedal, že kvôli tomu ho C. zastavil, že chce vypožičať peniaze. C. od neho tiež kupoval naftu a tiež mu za ňu dlží.

Znalec MUDr. O. N. sa na hlavnom pojednávaní plne pridržiaval záverov svojho znaleckého posudku č. 51/2015 (č.l. 1836-1863). Dodal, že C. po operácii chodil za pomoci dvoch francúzskych bariel od septembra do novembra 2012. Z hľadiska jeho zdravotnej dokumentácie bol C. schopný v čase spáchania stíhaného skutku nastupovať do osobného motorového vozidla a absolvovať presuny na motorovom vozidle sediac v ňom, ale i viesť (teda šoférovať) motorové vozidlo. Dodal, že lekár v Ružinove v lekárskom náleze dňa 04.07.2012 u neho napísal, že môže chodiť bez barlí, t.j. plne zaťažovať nohu.

Svedok B. N. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj nasledovne: „Obžalovaného poznám asi 15 rokov. Nemám vedomosť o skutku. Na jeseň roku 2012 už som nespolupracoval s obžalovaným. Nemal som so svojim občianskym preukazom v inkriminovanom období žiaden problém. Nepoznám osoby N., M. N., C. a E.. U obžalovaného som pracoval 2 alebo 3 mesiace, bolo to asi v roku 2010. Pracoval som ako vodič u neho.“

Dodal, že nepozná ani C. a F.. Svoj občiansky preukaz a ani vodičský preukaz nemal pred rokom 2013 odcudzený či stratený. Pracuje ako vodič kamiónu a v Bulharsku nikdy nebol.

Potvrdil pravdivosť prečítanej časti jeho výpovede z prípravného konania, kedy uvádzal, že občiansky preukaz s číslom SJ XXXXXX má od 15.06.2004, dával ho kopírovať pri svojej práci vodiča kamióna pre špedičné firmy a nikdy ho nestratil.

Svedok R. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj nasledovne: „Nemám vedomosť o skutku. Poznám (len) M. N. a N.. Ja som oslovil N., či chce ísť robiť na kamión, ale som nevedel o akú vec sa jedná. Pamätám si, že pán N. zháňal vodiča na kamión. Mohlo to byť v roku 2012. Chcel len vodiča, či nepoznám nejakého vodiča na kamión. Tak som oslovil N., lebo som vedel, že má vodičák, jazdil na kamióne a čo už sa dialo po tom po ich stretnutí, na čom sa dohodli to ja neviem, nebavili sme sa o tom.“

Svedok E. R. na hlavnom pojednávaní vypovedal tak, že sa stal v podstate tzv. bielym koňom, keď bola na neho prepísaná spoločnosť SLINK, s.r.o., v ktorej nikdy nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť. Papiere potrebné na prepis v slovenskom jazyku a podpísal ich na nejakom úrade na Slovensku. Žiadne papiere ohľadom spoločnosti ale nikdy nedostal. Opoznať osobu, ktorá ho priviezla na podpisovanie listín a odviezla ho späť. Išlo o osobu A. K..

U svedka M. N. bola na hlavnom pojednávaní za súhlasu procesných strán prečítaná jeho výpoveď - zápisnica o výsluchu svedka podľa § 88 Tr. por. zo dňa 05.11.2018 (č.l. 2462-2465), kedy uviedol nasledovné: „Obžalovaného nepoznám. Kečkéša poznám asi 20 rokov, C. poznám ho asi 10 rokov, N. poznám asi 6-7 rokov. Skutok uvedený v obžalobe sa stal tak, ako je tam uvedené, avšak mne pripisované konanie obžalobou vo vzťahu k N. pravdivé nie je, nakoľko som mal haváriu na motorke a bol som v nemocnici (neskôr dodal, že v nemocnici ležal v čase cesty kamiónu do Bulharska). To, že som zobral N. na miesto činu, resp. zobral som mu papiere, to tiež nie je pravda a že som ho zobral na benzínku, to som nemohol urobiť, lebo som bol v nemocnici. Ostatné je pravda.“

Dodal, že zabezpečil N. ako šoféra na prepravu do Bulharska v októbri 2012, ktorá je predmetom tohto konania. Zabezpečil tiež jeho fotografie na vyhotovenie falošných dokladov. Nevyplácal ho však za túto prepravu. Zároveň potvrdil, že ho N. požiadal v októbri 2012, aby kontaktoval E., pretože mal nejaké problémy pri nakládke. Výslovne k tomu uviedol: „Volal mi N., že mal nejaký problém a ja som zavolať E. a potom sa tá vec vyriešila a že už nemá problémy, volal mi E. alebo N. naspäť. Ja som v tejto súvislosti prijal len hovor od N. a volal som E.“ M., že fotografie iných osôb (vodičov) boli u neho nájdené pri domovej prehliadke preto, lebo bol v spojení s E., ktorý keď potreboval šoféra, tak aby mal k dispozícii fotografie šoféra. E. tieto fotografie potom aj odovzdával. Potreboval od neho fotografie na občiansky preukaz. V októbri 2012 používal to telefónne číslo, na ktoré mu telefonoval N.. Ohľadom účasti obžalovaného na spáchaní stíhaného skutku nemal žiadnu vedomosť.

Svedkovi bol predložený prepis telekomunikačnej prevádzky zo dňa 02.10.2012 z času 13:49 hod. (č.l. 574-575), ku ktorému sa vyjadril tak, že telefónne číslo XXXXXXXXXX patrí jeho bratovi R., druhé telefónne číslo nepozná a nepamätá si na tento hovor. Dodal tiež, že „X.“ je prezývka N..

Svedkovi bol predložený prepis telekomunikačnej prevádzky zo dňa 04.10.2012 z času 10:52 hod. (č.l. 576-578), ku ktorému sa vyjadril tak, že si nepamätá na tento hovor, ale mohlo sa stať. Komunikoval s bratom R.. Na druhé telefónne číslo XXXXXXXXXX si nepamätal. Prvé číslo je bratove. Dodal tiež, že „čierne veci“, alebo „niečo čierne“ znamenalo, že vtedy boli kukláči v čiernom u C. vonku tam, kde býva, pričom nevie, prečo vtedy spomínal „U.“, mohlo sa stať, že komunikoval predtým s E., od ktorého sa dozvedel, že policajti sú aj u U., preto to spomenul aj v tejto komunikácii bratovi. Z obsahu predmetnej zaznamenatej komunikácie bolo zrejmé, že v tom čase sa svedok nachádzal v nemocnici, ako o tom vypovedal („...po vizite púšťajú...“).

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané aj výpovede svedkov Z.. N. E., P. Z. A., Y. Q., P. S. S., P. S. S., N. N., P. L., S. Z., T. Z., B. C., Z. N., P. Z., R. C., R. C., P. S. V., K. P. T., A. K., Z. C. a R. N..

Svedok Z.. N. E. ako splnomocnený zástupca poškodenej spoločnosti vypovedal len ohľadom uplatneného nároku na náhradu škody.

Z výpovedí svedkov P. Z. A., Y. Q., P. S. S., P. S. S., N. N., P. L. vyplynuli okolnosti dohodnutia predmetnej prepravy spoločnosťou SLINK, s.r.o. a oznámenia vodiča, ktorý bude prepravu realizovať a kontaktu na neho, ako aj to odkiaľ a kam mal byť tovar prepravený. Preprava bola tiež zabezpečená cez Raal trans a išlo o medené katódy. Dispečerky N. N. a P. L. vypovedali aj o tom, že im spoločnosť SLINK, s.r.o. mailom oznámila, že na prepravu bude použitý ťahač s EČ: M. a náves s EČ: M tiež aj meno vodiča - B. Vida, telefónne číslo XXXXXXXXXXX a jeho občiansky preukaz č. SJ XXXXXX.

Svedok S. Z. vypovedal, že o skutku nevie nič. Od F. C. (resp. od spoločnosti SLINK) odkúpil ťahač s návesom, pričom náves používal predtým EČ: M ale tie odovzdal v lete 2012 na dopravnom inšpektoráte a dostal nové EČ.

Svedok Z. C. vypovedal, že čo sa týka podvodnej kamiónovej prepravy, tak vždy komunikoval len s M. N. a raz bol na takejto preprave aj s N.. Za prepravu ho vyplatil práve M. N. sumou 500,00 €, pričom aj vtedy N. išiel sám nakladať.

Svedok R. N. dňa 05.05.2014 (č.l. 327-333) vypovedal, že o problémoch na nakládke mu povedal C., o preprave vedel aj od E., povedali mu to obaja, vedel to aj od brata M.. Dodal, že E. bol vždy s C., vodičov vyplácal E., C. hľadal prepravy a jeho brat M. zabezpečoval šoférov. Boli používané aj falošné doklady a mobily, v ktorých bolo telefónne číslo na „šéfa“. C. s E. používali vozidlo Ford zlatej farby. Uviedol na seba aj telefónne číslo XXXXXXXXXXX.

Svedok R. N. dňa 03.07.2015 (č.l. 334-337) vypovedal aj na C. (prezývka „U.“), že spolupracoval s C. a ponúkal mu podvodnú prepravu.

Následne na hlavnom pojednávaní svedok R. N. potvrdil pravdivosť svojej výpovede z prípravného konania zo dňa 03.07.2015 s tým, že prebehlo iba jedno jeho stretnutie s C.. Dodal, že C. a C. boli kamaráti, čo pochopil z ich vzájomnej komunikácie.

Svedkovi bol predložený prepis telekomunikačnej prevádzky zo dňa 04.10.2012 z času 10:52 hod. (č.l. 576-578), ku ktorému sa vyjadril tak, že si nepamätá na tento hovor a nevie, v akej súvislosti bol spomínaný U.. Volajúcim bol ale on, je to jeho telefónne číslo. Dodal, že iného „M.“ (bol spomenutý v tejto komunikácii), resp. M. okrem svojho brata nepozná.

V rámci vykonanej konfrontácie medzi svedkami C. a R. N. na hlavnom pojednávaní uviedol N., že C. pozná zo stretnutia, kde boli okrem nich ešte aj C. a jeho brat M., na ktoré stretnutie si C. nepamätal a poprel, že by komunikovali kvôli podvodnej preprave.

Na hlavnom pojednávaní boli tiež oboznámené tieto listinné dôkazy a prečítané tieto znalecké posudky:

- zápisnica o trestnom oznámení z č.l. 2-2a
- prílohy k zápisnici o výsluchu obžalovaného z č.l. 265-285
- oznámenie poisťovne Kooperativa pojišťovna, a.s. z č.l. 312
- kópia OP svedka B. N. z č.l. 375
- listiny od zamestnávateľa svedka B. N. z č.l. 376-378
- zápisnica o rekognícií - Z. N. z č.l. 453-459
- zápisnica o rekognícií - M. N. z č.l. 460-466
- fotoalbum č. 1 z č.l. 467-469
- fotoalbum č. 2 z č.l. 470-472
- zápisnica o rekognícií - Z. N. z č.l. 473-479
- zápisnica o rekognícií - M. N. z č.l. 480-486
- fotoalbum č. 1 z č.l. 487-489
- fotoalbum č. 2 z č.l. 490-492
- zápisnica o rekognícií s fotoalbumom - Z. N. z č.l. 493-504
- prepisy telefonických hovorov z č.l. 570-607
- príkaz podľa § 116 Tr. por. a odpoveď operátora z č.l. 615-624
- príkaz podľa § 116 Tr. por. a odpoveď operátora z č.l. 625-632
- príkaz podľa § 116 Tr. por. a odpoveď operátora z č.l. 633-635
- príkaz podľa § 116 Tr. por. a odpoveď operátora z č.l. 639-642
- príkaz podľa § 116 Tr. por. a odpoveď operátora z č.l. 643-644

- príkaz podľa § 116 Tr. por. a odpoveď operátora z č.l. 645-646
- príkaz podľa § 116 Tr. por. a odpoveď operátora z č.l. 652-654
- príkaz podľa § 116 Tr. por. a odpoveď operátora z č.l. 660-662
- príkaz podľa § 116 Tr. por. a odpoveď operátora z č.l. 663-679
- príkaz podľa § 116 Tr. por. a odpoveď operátora z č.l. 680-683
- príkaz podľa § 116 Tr. por. a odpoveď operátora z č.l. 695-698
- príkaz podľa § 116 Tr. por. a odpoveď operátora z č.l. 705-713
- príkaz podľa § 116 Tr. por. a odpoveď operátora z č.l. 714-716
- príkaz podľa § 116 Tr. por. a odpoveď operátora z č.l. 717-721
- príkazy podľa § 90 ods. 1 písm. b/, písm. e/ Tr. por. z č.l. 722-727 a 732-736
- príkaz podľa § 116 Tr. por. a odpoveď operátora z č.l. 743-745
- znalecký posudok č. 63/2014 znalca doc. P. Z. Z., S. z č.l. 753-797
- znalecký posudok č. 62/2014 znalca doc. P. Z. Z., S. z č.l. 805-853
- znalecký posudok č. 49/2014 znalca doc. P. Z. Z., S. z č.l. 861-981
- znalecký posudok č. 72/2014 znalca doc. P. Z. Z., S. z č.l. 989-1136
- podnet, návrh, príkaz na domovú prehliadku, zápisnica o vykonaní domovej prehliadky a fotodokumentácia - Z. N. z č.l. 1146-1162
- podnet, návrh, príkaz na domovú prehliadku, zápisnica o vykonaní domovej prehliadky a fotodokumentácia - M. N. z č.l. 1163-1179
- príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov, zápisnica o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov a fotodokumentácia - M. N. z č.l. 1180-1187
- podnet, návrh, príkaz na domovú prehliadku, zápisnica o vykonaní domovej prehliadky a fotodokumentácia - M. E. z č.l. 1188-1208
- podnet, návrh, príkaz na domovú prehliadku, zápisnica o vykonaní domovej prehliadky a fotodokumentácia - P. Z. C. z č.l. 1209-1229
- podnet, návrh, príkaz na domovú prehliadku, zápisnica o vykonaní domovej prehliadky a fotodokumentácia - P. Z. C. z č.l. 1230-1253
- zápisnica o odstúpení vecí z č.l. 1255
- uznesenie o vrátení vecí z č.l. 1256-1259
- potvrdenie o vrátení vecí z č.l. 1260
- uznesenie o vrátení vecí z č.l. 1261-1262
- potvrdenie o vrátení vecí z č.l. 1263
- zápisnica o vydaní vecí z č.l. 1264
- zápisnica o vydaní vecí z č.l. 1265
- uznesenie o vrátení vecí z č.l. 1266-1267
- potvrdenie o vrátení vecí z č.l. 1268
- uznesenie o vrátení vecí z č.l. 1269-1271
- potvrdenie o vrátení vecí z č.l. 1272
- uznesenie o vrátení vecí z č.l. 1274-1275
- potvrdenie o vrátení vecí z č.l. 1277
- uznesenie o vrátení vecí z č.l. 1278-1279
- potvrdenie o vrátení vecí z č.l. 1281
- odpoveď UniCredit Bank Slovakia, a.s. z č.l. 1283
- odpoveď Tatra banka, a.s. s prílohami z č.l. 1285-1291
- odpoveď Union poisťovňa, a.s. s prílohami z č.l. 1293-1298
- odpoveď RAAL TRANS s prílohami z č.l. 1300-1304
- odpoveď Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s. s prílohami z č.l. 1306-1310
- záznam z č.l. 1311
- odpoveď SkyToll, a.s. z č.l. 1314
- žiadosť o právnu pomoc do ČR a jej výsledok z č.l. 1318-1321
- žiadosť o právnu pomoc do ČR z č.l. 1329-1332
- žiadosť o právnu pomoc do ČR z č.l. 1351-1355
- fotoalbum k rekognícií A/I. z č.l. 1377-1380
- fotoalbum k rekognícií A/II. z č.l. 1381-1384
- žiadosť o právnu pomoc do Bulharskej republiky a jej výsledok z č.l. 1385-1569
- žiadosť o právnu pomoc do Maďarskej republiky a jej výsledok z č.l. 1579-1676

- odpovede bankových ústavov s prílohami z č.l. 1679-1703, 1706, 1709, 1712, 1715, 1718, 1721, 1724-1753, 1756, 1759, 1762-1779, 1782, 1785, 1788, 1791, 1794, 1797, 1800, 1803, 1806, 1809, 1812, 1815, 1818, 1821-1824
- odpoveď Colného úradu Nitra z č.l. 1826
- odpoveď Colného úradu Bratislava z č.l. 1827
- zápisnica o miestnom zisťovaní Colného úradu Trnava z č.l. 1828-1829
- úradný záznam Colného úradu Bratislava z č.l. 1830
- odpoveď Zväzu logistiky a zasielateľstva Slovenskej republiky z č.l. 1832-1833
- odpoveď Daňového úradu Bratislava z č.l. 1865
- odpoveď Sociálnej poisťovne Komárno z č.l. 1867
- odpoveď Sociálnej poisťovne Dunajská Streda s prílohou z č.l. 1869-1870
- odpoveď Sociálnej poisťovne Komárno z č.l. 1872
- odpoveď Všeobecnej zdravotnej poisťovne s prílohami z č.l. 1874-1878
- odpoveď Slovenskej pošty, a.s. z č.l. 1880
- odpoveď MV SR - KR PZ Trnava s prílohami z č.l. 1881 a 1883-1887
- odpoveď NsP Galanta z č.l. 1889
- preklady odpovedí z č.l. 1891-1915
- preklad odpovede z č.l. 1917-1924
- listiny predložené Q. N. z č.l. 1926-1946
- listiny predložené P. Z. A. z č.l. 1947-1969
- listiny predložené P. S. S. z č.l. 1970-1975
- listiny predložené F. C. z č.l. 1976-1982
- listiny predložené S. Z. z č.l. 1983-2003
- doklady od ODI OR PZ Dunajská Streda z č.l. 2004-2081
- uznesenie o vznesení obvinenia pod ČVS: PPZ-838/NKA-PZ-ZA-2014 z č.l. 2174-2181
- rozsudok OS Trnava sp. zn. 30Tk/1/2015 z č.l. 2182-2186 a 2233-2235
- obžaloba vedená na OS Trnava pod sp. zn. 30Tk/3/2015 z č.l. 2236-2244
- obžaloba vedená na OS Trnava pod sp. zn. 7Tk/1/2015 z č.l. 2245-2247
- uznesenie OS Trnava sp. zn. 7Tk/1/2015 z č.l. 2248-2249
- výpis z OR SR z č.l. 2293
- výpisy z OR ČR z č.l. 2294-2296
- fotoalbumy predložené do spisu prokurátorom z č.l. 2442-2444
- zápisnica o trestnom oznámení z č.l. 2225-2229
- listiny predložené obhajcom z č.l. 2406-2418

Z týchto oboznámených dôkazov vyplynuli aj tieto relevantné skutočnosti:

Z oznámenia poisťovne Kooperativa pojišťovna, a.s. (č.l. 312) vyplynulo, že z dôvodu odcudzenia tovaru bolo vyplatené poisťné plnenie vo výške 3.249.484,00 Kč.

Do spisu bola predložená aj kópia pravého občianskeho preukazu B. N. s jeho fotografiou (č.l. 375).

Pri vykonaných rekogníciách bolo zistené, že:

- N. neopoznal C. (č.l. 453-459),
- M. N. opoznal C. (č.l. 460-466),
- N. opoznal E. (č.l. 473-479),
- M. Vincze opoznal E. (č.l. 480-486),
- N. opoznal obžalovaného ako osobu, s ktorou bol pre meď v Bulharsku (č.l. 493-504).

Z prepisu telefonického hovoru (č.l. 591-594) vyplynulo, že N. (XXXXXXXXXXXX) telefonoval v inkriminovanom čase o probléme pri nakládke v Bulharsku M. N. (XXXXXXXXXXXX).

Pri vykonanej domovej prehliadke u M. N. (č.l. 1163-1179) boli okrem iného nájdené aj viaceré fotografie formátu vhodného pre slovenský občiansky preukaz, ako aj občiansky preukaz na meno B. N..

Z odpovede Union poisťovňa, a.s. s prílohami (č.l. 1293-1298) vyplynulo, že poisťný certifikát zo dňa 12.09.2012, v ktorom je uvedený ťahač zn. MAN s EČ: M nikdy nevydali a ide o falzifikát.

Zo záznamu (č.l. 1311) vyplynulo, že v prípade ľahača s EČ: M bol zaznamenaný jeho prejazd dňa 06.10.2012 o 23:41:35 hod. na hraniciach SR - ČR (D02).

Zo žiadosti o právnu pomoc do Bulharskej republiky a jej výsledku (č.l. 1385-1569) vyplynulo, že kamión odišiel naložený zo závodu v meste Pirdop v čase o 19:49 hod. a N.:

- pri nakládke nemal spoločníka - druhého vodiča (č.l. 1402 + bolo to zrejmé aj z knihy návštev závodu na č.l. 1415),
- bol vypočutými svedkami opoznaný ako vodič kamiónu pri nakládke (č.l. 1458 a 1461, 1475 a 1478, 1492 a 1495),
- mal pri sebe viac mobilných telefónov,
- zle písal meno B. (písal „B.“),
- tabuľky s EČ mal pripevnené len plastovým špagátom,
- pri nakládke telefonoval a hovoril, že mu prezerajú kabínu a pýtajú sa na cigarety,
- fotky v ním predložených dokladoch, ktorými preukazoval totožnosť, t.j. v občianskom i vodičskom preukaze, boli rovnaké, i keď doklady boli vydané s rozdielom 7-8 rokov (č.l. 1472 a 1489),
- počas pobytu v Bulharsku mal množstvo telefonátov (na č.l. 1541 je ich zoznam).

Zo žiadosti o právnu pomoc do Maďarskej republiky a jej výsledku (č.l. 1579-1676) vyplynulo, že v rámci nej boli vypočutí svedkovia E. R. a P. T. K., ktorí boli tzv. bielymi koňmi v obchodných spoločnostiach, nevedeli o veci nič, pričom opoznali A. K. ako osobu, ktorá ich na to nalákala a ktorý bol tiež vypočutý, ale nič k veci neuviedol.

Z odpovede bankového ústavu s prílohou (č.l. 1762-1779) vyplynulo, že obžalovaný vybral dňa 05.10.2012 v čase o 18:30 hod. z bankomatu v meste Pirdop sumu 200,00 Levi (BGN), pričom išlo o bankový účet jeho spoločnosti QUALITY SERVIS, s.r.o.

Z odpovede bankového ústavu s prílohou (č.l. 1821-1824) vyplynulo, že obžalovaný na tento svoj osobný účet vložil dňa 15.10.2012 osobne sumu 2.000,00 €.

Z odpovede prezidenta Zväzu logistiky a zasielateľstva Slovenskej republiky (č.l. 1832-1833) bolo zrejmé, že konanie obžalovaného je neobvyklé (v rozpore s CMR = Dohovorom o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave), ak sa zúčastnil na preprave a vystúpil pred nakládkou z kamiónu.

Z odpovede NsP Galanta (č.l. 1889) vyplynulo, že M. N. bol v tejto nemocnici hospitalizovaný v období od 28.09.2012 do 05.10.2012 po páde z motorky, pričom bol schopný chôdze a pohybu s bolesťami.

Listiny predložené P. Z. A. (č.l. 1947-1969) obsahovali faktúry - objednávky predmetnej prepravy podľa výpovedí svedkov P. Z. A., Y. Q., P. S. S., P. S. S., N. N. a P. L., ako aj objednávku tovaru pre spoločnosť JMB STEEL, s.r.o. - medené katódy v hodnote 144.972,36 € s miestom jeho vykládky na adrese Hostis Recykling, Myslenická č. 1, Pezinok 902 01, Slovenská republika.

Z dokladov od ODI OR PZ Dunajská Streda (č.l. 2004-2081) ohľadom tabuliek s EČ: M vyplynulo, že tieto boli pridelené prívesu zn. KRONE, pričom odo dňa 28.05.2012 mal tento prívies nové tabuľky s EČ: M (prevod držby v rámci okresu medzi spoločnosťami SLINK, s.r.o. a SK-FIGHTER, s.r.o.).

Z rozsudku OS Trnava sp. zn. 30Tk/1/2015 (č.l. 2182-2186 a 2233-2235) vyplynulo, že pre totožný skutok ako v predmetnej trestnej veci bol už právoplatne odsúdený svedok P. Z. C., ktorý na hlavnom pojednávaní dal vyhlásenie o vine.

Z obžalôb vedených na OS Trnava pod sp. zn. 30Tk/3/2015 (č.l. 2236-2244) a pod sp. zn. 7Tk/1/2015 (č.l. 2245-2247) a z uznesenia OS Trnava pod sp. zn. 7Tk/1/2015 (č.l. 2248-2249) bolo zistené, že obžaloby na súd pre totožný skutok ako v predmetnej trestnej veci boli podané aj voči N., E. a M. N.. V prípade N. bolo toto trestné stíhanie už aj podmiennečne zastavené (ako spolupracujúceho obvineného).

Z výpisu z OR SR (č.l. 2293) vyplynulo, že konateľom spoločnosti SLINK, s.r.o. bol E. R. od 01.08.2012 a predošlý konateľ bol F. C..

Na hlavnom pojednávaní bol napokon oboznámený aj vecný dôkaz - plastová tabuľka s nápisom SK, symbolom EÚ a KN - štátny znak SR - 076YM (č.l. 1255 a 2203).

*** Odmietnutie návrhov na vykonanie dokazovania ***

Súd v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol na hlavnom pojednávaní vykonať dôkazy navrhnuté obžalovaným a jeho obhajcom, a to výsluch advokáta A.. E. ohľadne vierohodnosti výpovede svedka Z. C., keď sa týkal okolnosti, ktorú bolo možné zistiť inými už skôr navrhnutými dôkazmi, pričom pre meritórne rozhodnutie súdu (teda aj pre posúdenie vierohodnosti svedka) postačovali aj dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný a jeho obhajca tiež v priebehu trestného konania nezotrvali ani na výsluchu vyšetrovateľa PZ B. U., keď tento návrh zobrali späť a súd ho preto nevykonával, resp. o tomto návrhu procesne nerozhodol.

*** Výrok o vine ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že skutok uvedený v obžalobe, po jeho miernej modifikácii bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, sa stal a že tento spáchal obžalovaný F. U..

Ak ide však o skutkové zistenia, súd bol toho názoru, že bolo potrebné mierne pozmeniť znenie skutkovej vety oproti podanej obžalobe, a to v tom smere, že sa nepodarilo preukázať, že by obžalovaný mal mať pri sebe po nástupe do kamióna pred cestou do Bulharska doklady na prepravu s presným miestom nakládky, keď tieto sa podľa výsledkov vykonaného dokazovania (výpovedí C. a N.) nachádzali už v kamiónne. Obžalovaný síce uviedol, že N. po nástupe do kamiónu odovzdal obálku od konateľa spoločnosti SLINK, avšak ten to poprel a práve výpoveď N. (a aj ostatných svedkov usvedčujúcich obžalovaného) považoval súd za vierohodnejšiu a uveril jej.

Obžalovaný sa počas hlavného pojednávania bránil v podstate tak, že nevedel o tom, že preprava, na ktorej sa zúčastnil, bola podvodná. Pokiaľ ide o C., uviedol, že nevie prečo je to postavené na základe jeho výpovede, pretože tento raz vypovedal tak, druhýkrát inak. Taktiež namietal to, že sa C. i N. svojimi výpoveďami „vyvíňujú“ z trestnej činnosti a obviňujú ho nepravdivo.

Vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní podľa názoru súdu preukázalo skutkový stav ustálený vo výrokovej časti tohto rozsudku a tiež vyvrátilo prezentovanú obranu obžalovaného.

Obžalovaný sám priznal, že sa zúčastnil na predmetnej preprave spoločne s N. a ostatné vykonané dôkazy túto skutočnosť len potvrdzovali a v tomto smere neexistovali žiadne pochybnosti.

Obžalovaný však nikdy neuviedol, kto konkrétne ho najal na cestu do Bulharska ako druhého vodiča (nevedel uviesť meno toho muža) napriek tomu, že mal možnosť na hlavnom pojednávaní vidieť „na vlastné oči“ konateľov spoločnosti SLINK, s.r.o. - C. a R. (tento muž mal byť práve konateľom tejto spoločnosti.) a ani jedného z nich neoznačil ako dotyčného muža (pozn.: v inkriminovanom čase bol konateľom tejto spoločnosti už R.). Rozporuplne z jeho strany vyznelo i vysvetlenie, prečo sa po opätovnom naliehaní tejto „ním nestotožnenej osoby“, ktorú v podstate ani nepoznal, podujal na predmetnú prepravu, i keď bolo tiež zrejmé, že jeho zárobok za túto prepravu prevyšoval obvyklú mzdu v kamiónovej preprave (150,00 € za 1 deň cesty!) a nemal na ňu ani žiadnu zmluvu, teda nevykonával legálnu prácu.

Takúto odmenu za túto prácu druhého vodiča, ktorý nebol nakladať, dostal okrem iného v podobnej výške i C., keď uviedol, že bol raz na takejto podvodnej kamiónovej preprave aj s N., za prepravu dostal 500,00 €, pričom aj vtedy N. išiel sám nakladať. C. v tomto smere vypovedal, že obvyklé bolo, že viac peňazí dostal ten vodič, kto išiel s kamiónom nakladať tovar. Rovnako vypovedal aj E..

Napriek tomu, že obžalovaný uviedol, že nevedel nič o predmetnej preprave okrem toho, kam a kedy má ísť kamión nakladať, výpovede C. a N. ho zo spáchania stíhaného skutku dostatočne usvedčovali a súd im preto aj uveril.

C. vierohodne popísal dohodu medzi páchatelmi na spáchaní stíhaného skutku, ako aj ostatné podstatné skutočnosti týkajúce sa tejto dohody (zabezpečovania fotografií vodiča, tiež spoločnosti, na ktorú bol písaný ľahač a pod.). Potvrdil, že v obžalobe uvedené osoby sa spoločne dohodli a rozdelili si úlohy, pričom on kontaktoval E., ktorý potom kontaktoval M. N., ktorý zabezpečil ako vodiča N. s tým, že obžalovaného zabezpečoval F. (obžalovaný sám potvrdil, že sa s F. aj poznal). C. usvedčoval z trestnej činnosti aj F. a C., pričom v tejto jeho časti považoval jeho výpoveď za podporenú i výpoveďou R. N., ktorý tiež C. usvedčoval z účasti na takýchto podvodných kamiónových prepravách (i keď nepriamo, keď mu takúto prepravu C. jedenkrát ponúkal), a to napriek tomu, že C. to poprel (a rovnako i F.). C. jednoznačne uviedol, že obaja vodiči (obžalovaný i N.) vedeli, čo idú robiť a vedeli to od prvého okamihu. Vedeli, čo idú nakladať, bolo to aj na objednávke tovaru, a vedeli aj to, že tovar sa nedostane na miesto uvedené v objednávke. Potvrdil aj to, že obžalovaný vedel o problémoch na nakládke a aktívne sa riešil jeho návrat na Slovensko v prípade, ak kamión bude zadržaný v závode, čím v podstate potvrdzoval výpoveď obžalovaného.

Bolo tiež preukázané, že obžalovaný (spoločnosť, v ktorej bol konateľom) v danom čase dlžil F. (spoločnosti, v ktorej bol konateľom) vysokú finančnú sumu a podľa výpovede C. takto (svojou účasťou na stíhanom skutku) splácal dlh voči F..

N. potvrdil, že obžalovaný mal pri nástupe do kamiónu so sebou objednávku na prepravu (so špecifikáciou tovaru, hmotnosti a pod.). Dodal, že obžalovaný v Bulharsku vystúpil z kamióna, pretože vedel, že sa ide nakladať na falošné doklady a že vlastne tovar už nepríde tam, kam má. Pri nakládke následne N. predložil objednávku tovaru, ktorú mu dal predtým obžalovaný, z ktorej bolo zrejmé o aký tovar ide a pod.

Výpovede C. a N. potvrdzovali najmä výpovede E., M. N., R. N. a ďalších.

E. uviedol, že obaja vodiči vedeli, čo robia, teda že len jeden z nich ide na nakládku, že idú zobrať tovar podvodným spôsobom.

M. N. rovnako potvrdil, že skutok uvedený v obžalobe sa stal tak, ako je tam uvedené, okrem časti týkajúcej sa jeho osoby.

Znalec Z.. O. N. potvrdil, že C. nemal také zdravotné problémy, ako prezentoval a mohol robiť úkony, o ktorých vypovedal C., teda aktívne napomáhať v rámci stíhanej trestnej činnosti. Aj týmto znaleckým záverom bola rovnako znevierohodená výpoveď C..

V neposlednom rade z obsahu obhajcom predložených a oboznámených listín (č.l. 2225-2229 a 2406-2418) nevyplynuli rozporuplné skutočnosti ohľadom vierohodnosti C. ako svedka, pretože jeho viaceré výpovede aj vo vzťahu k obžalovanému neobsahovali podstatnejšie rozpory (C. viackrát pri výsluchoch uviedol, že pred skutkom obžalovaného len registroval, nepoznal jeho meno, osobne sa nestretli). Jeho výpoveď v niektorých smeroch potvrdzovali aj výpovede ďalších vypočutých osôb (ako už bolo uvedené vyššie) a v prípade tých osôb, ktoré usvedčovali zo spáchania stíhaného skutku aj obžalovaného, nebola zistená motivácia vypovedať nepravdivo a obžalovaného tak krivo obviňovať. Obžalovaný uviedol, že s nikým zo svedkov, ktorí ho usvedčovali, nemal žiadne spory ani problémy, a preto neexistuje rozumný dôvod domnievať sa, že ich výpovede boli nepravdivé.

Z rozboru skutkovej podstaty trestného činu - obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. vyplýva, že objektom trestného činu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatelovi alebo nepatrí výlučne jemu. Škodou na cudzom majetku je ujma majetkovej povahy. Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo niekoho iného aj jeho rozšírením. Obohatenie sa nemusí zhodovať so škodou. Môže ísť o obohatenie aj bližšie neurčenej osoby alebo skupiny osôb (R 18/1991). Podvodné konanie (uvedenie do omylu alebo využitie omylu) môže smerovať nielen voči poškodenému, ale aj voči inej osobe. Omyl je rozpor

medzi predstavou a skutočnosťou. Omyl sa môže týkať aj skutočnosti, ktorá ešte len nastane, páchatel' však musí o omyle iného vedieť už v čase, keď dochádza k jeho obohateniu. Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom vecí. Môže ísť o konanie, opomenutie aj konkludentné konanie (R 57/1978). Uvedenie do omylu môže byť ľst'ou, ale môže ísť aj o nepravdivú informáciu. Ide o úmyselný trestný čin. Čin je dokonaný obohatením páchatel'a alebo iného. Podľa odseku 3 písm. c/ je možné tento čin spáchať aj závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou (§ 138 písm. i/ Tr. zák.) a podľa odseku 4 písm. a/ aj tak, že bude spôsobená na cudzom majetku škoda veľkého rozsahu (v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. najmenej vo výške 133.000,00 €).

Použitie falošných dokladov vodiča, inštrukcie pre vodičov, použitie iných ako vlastných mobilných telefónov na vzájomnú komunikáciu, inštruovanie o mieste zloženia tovaru odlišného od odberateľom určeného miesta vykládky a vyplatenie vodičov za vykonanú prepravu - to všetko dostatočne odôvodňovalo prijatie záveru, že konanie obžalovaného a ďalších páchatel'ov (C., N., M. N., E. a ďalších nestotožnených) bolo podvodné, plánované, koordinované a utajované pokiaľ ide aj o to, či sa všetci obžalovaní navzájom medzi sebou poznali (čo ale nie je zákonným znakom organizovanej skupiny) a že úlohy medzi nimi boli rozdelené. Úloha každého z nich smerovala k vytvoreniu „fikcie“ o reálnej preprave tovaru, t.j. k uvedeniu tak dodávateľ'a tovaru, ako aj jeho odberateľ'a do omylu. Každé, hoci len čiastkové, konanie každého z nich prispelo k vytvoreniu tejto „fikcie“ o reálnej preprave tovaru a napríňalo aj skutkovú podstatu trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zák., nakoľko malo za cieľ uviesť poškodeného do omylu a na jeho úkor sa obohatiť, čo v danom prípade spočívalo v odcudzení naloženého tovaru.

Rovnako boli naplnené definičné znaky organizovanej skupiny uvedené v § 129 ods. 2 Tr. zák., t.j. spolčenie najmenej troch osôb na účel spáchania trestného činu, s určitou deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že sa jedná o spolčenie viac ako troch osôb s trestnoprávnou zodpovednosťou, jej činnosť je charakteristická určitým rozdelením úloh medzi jednotlivých členov a prejavuje sa určitou plánovitosťou (predstava o spáchaní trestného činu, dodržiavanie plánu, vyhľadanie ponuky na prepravu, zabezpečenie šoféra a následne vyrobenie falošných dokladov pre neho a pod.) a koordinovanosťou (zosúladenie a harmonizácia členov pri jednotlivých činnostiach - napr. kto nájde ponuku prepravy, kto zoženie vodičov, kto ich vyplatí a pod.), ktorá spáchanie trestného činu uľahčuje a zvyšuje pravdepodobnosť dosiahnutia cieľa, resp. úspešného spáchania trestného činu. Deľba úloh v skupine znamená, že členovia skupiny majú minimálne vo všeobecných črtách určené, akú úlohu majú zohrať pri príprave, pri páchaní trestného činu a po jeho spáchaní (deľba úloh bola preukázaná výsledkami vykonaného dokazovania, keď každý sa podieľal len na určitých úlohách potrebných pre vytvorenie „fikcie“ o reálnej preprave tovaru). U organizovanej skupiny sa tiež nevyžaduje sústavnosť či vnútorná organizačná štruktúra, ktorá by bola založená na vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti a nemusí mať trvalejší charakter. V prípade posúdenia konania obžalovaných ako organizovanej skupiny sa nevyžaduje ani formálne a výslovné prijatie za člena skupiny, pretože postačuje aj konkludentné konanie, jeho faktické včlenenie sa a aktívne zabezpečenie jednej z činností tejto skupiny (napr. zjednanie obžalovaného ako druhého vodiča v podvodnej kamiónovej preprave). Navyiac prvky svedčiacie konaniu obžalovaného ako člena organizovanej skupiny (mysliac pri tom na plánovitosť a koordinovanosť) logicky vyplývajú aj zo samotného skutkového deja, nakoľko pre organizovanú skupinu platí, že nie je potrebné, aby niečomu takému predchádzala výslovná dohoda všetkých jej členov, postačuje len rámcová predstava o spoločnom spáchaní trestného činu, resp. účasti na ňom, pričom táto dohoda sa nemusí vzťahovať ani na všetky konkrétne okolnosti vykonania činu, t.j. jeho celý skutkový dej. Prejav vôle participovať na spolčení môže byť výslovný alebo konkludentný.

Treba tiež zdôrazniť, že to, že neboli súdom v skutkovej vete stotožnení (uvedení) ostatní páchatelia stíhaného skutku okrem osôb tam už uvedených (napr. C. a F.), bolo pre posúdenie konania obžalovaného po právnej stránke nepodstatné, pretože z ustálenej skutkovej vety tohto rozsudku vyplýva dostatočne naplnenie znakov organizovanej skupiny a zapojenia viac ako 3 osôb na spáchaní stíhanej trestnej činnosti s rozdelením úloh a pod.

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní a ich právneho posúdenia, ako to bolo rozvedené vyššie, bolo preukázané, že obžalovaný F. U. na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou, a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, a preto

ho súd uznal vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák., keď boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska jeho veku a neboli zistené žiadne okolnosti vylučujúce jeho trestnú zodpovednosť (§ 22 a § 23 Tr. zák.).

Naplnená bola i subjektívna stránka, t.j. zavinenie, pretože obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť alebo ohroziť záujem ním chránený, ktorý úmysel podľa názoru súdu vyplynul z vykonaného dokazovania. Naplnený bol objekt útoku a aj objektívna stránka spáchaného trestného činu, t.j. také konanie obžalovaného, ktoré vyplýva zo stíhaného skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku. Motívom jeho konania bolo získanie majetkového prospechu - obohatenie seba a iných na úkor cudzieho majetku, ktoré spočívalo v naloženom (odcudzenom) tovare, keď bolo okrem iného preukázané a obžalovaný to sám priznal, že v inkriminovanom čase mal finančné problémy a takto si „privyrobil“.

*** Výrok o treste ***

V súvislosti s výrokmi o treste boli na hlavnom pojednávaní oboznámené tieto listinné dôkazy: správy o povesti na obžalovaného z č.l. 2187-2192, aktuálne lustrácie na obžalovaného z č.l. 2219-2224, aktuálne lustrácie na obžalovaného z č.l. 2267-2272 a podstatný obsah spisu OS Komárno sp. zn. 1T/39/2014.

Z oboznámených správ o povesti vyplynulo, že obžalovaný F. U.:

- Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.
- Podľa registra obyvateľov je ženatý a bezdetný.
- Bol v minulosti už 1-krát súdne trestaný rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 06.06.2014 sp. zn. 1T/39/2014, právoplatným dňa 06.06.2014, pre spáchanie trestných činov podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a § 278 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmieňčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok a trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť vo výmere 5 (päť) rokov a 7 (sedem) mesiacov, pričom skúšobná doba podmieňčného odsúdenia obžalovanému uplynula dňa 06.06.2015, ale nevykonal v celosti ešte uložený trest zákazu činnosti, a preto nemožno toto odsúdenie považovať za zahladené s účinkami s tým spojenými s poukazom na § 92 ods. 2 Tr. zák. a § 93 ods. 1 Tr. zák. (a bolo teda možné vo vzťahu k nemu ukladať súhrnný trest).
- Na Okresnom súde Nitra sa voči nemu pod sp. zn. 3Tk/2/2018 vedie ďalšie doposiaľ nerozhodnuté trestné konanie.
- V registri priestupkov má záznamy o spáchaní 4 dopravných priestupkov v období rokov 2015-2017.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Vychádzal tiež z toho, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má taktiež postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V prípade obžalovaného F. U. musel súd tomuto ukladať ako primárny trest len trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom, a to s poukazom ustanovenie § 34 ods. 6 Tr. zák., resp. v spojitosti s týmto zákonným ustanovením na trestnú sadzbu tohto trestu upravenú v osobitnej časti Tr. zák. v prípade trestného činu, pre ktorý bola uznaná jeho vina.

Súd tiež zistil, že obžalovanému je potrebné uložiť v zmysle zásad na ukladanie trestov ako primárny trest súhrnný trest s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. pri splnení zákonných podmienok v prípade jeho skoršieho odsúdenia spomenutým rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 06.06.2014 sp. zn. 1T/39/2014, právoplatným dňa 06.06.2014, pretože skutky v oboch týchto trestných veciach boli v súbehu pokiaľ ide o obdobie (čas) ich spáchania.

Súd preto v prípade obžalovaného F. U. po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u neho jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. j/ Tr. zák. - viedol pred spáchaním trestného činu riadny život) a naopak nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, t.j. na samej dolnej hranici zákonného rozpätia trestnej sadzby trestu odňatia slobody uvedenej v § 221 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zák., a to so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 3 písm. b/, ods. 4 Tr. zák., nakoľko mal za to, že nie je potrebné ho na výkon trestu zaraďovať do najprísnejšieho ústavu na výkon trestu vzhľadom k jeho beztrestnej minulosti (§ 48 ods. 4 Tr. zák.). Spolu s uložením súhrnného trestu súd tiež zrušil (vyššie uvedené) výroky o trestoch, ktoré mu boli uložené (hore) spomenutým rozhodnutím súdu v inej jeho trestnej veci, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovanému zohľadňuje všetky kritériá, ktoré Tr. zák. pri ukladaní trestu ustanovuje (§ 34 a nasl.), a istotne u obžalovaného splní svoj účel, pričom súd mal za to, že uložený trest splní jednak funkciu ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Súd zároveň nezistil splnenie zákonných podmienok na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., pričom na okolnosti, ktoré by mohli prípadne umožniť aj mimoriadne zníženie trestu, nepoukazoval v priebehu trestného konania ani sám obžalovaný. Jeho postoj k predmetnej trestnej veci, kedy okrem iného ani raz svoje konanie úprimne neoľutoval, bránil súdu vôbec uvažovať nad využitím tohto inštitútu. Nebol tak možný vzhľadom aj na tento jeho prezentovaný postoj, aby súd k nemu pristupoval zhovievavejšie, teda aby mu uložil prípadne miernejší trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonného rozpätia trestnej sadzby trestu odňatia slobody uvedenú v § 221 ods. 4 Tr. zák.

Keďže v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. v rámci súhrnného trestu je súd povinný uložiť okrem iných aj trest zákazu činnosti, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 Tr. zák., musel „preniesť“ do tohto rozsudku a obžalovanému teda uložiť aj v poradí ďalší trest, a to trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť vo výmere 5 (päť) rokov a 7 (sedem) mesiacov.

*** Výrok o ochrannom opatrení ***

Obligatórne musel súd obžalovanému F. U. uložiť ochranné opatrenie - ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., nakoľko ho uznal vinným pre obzvlášť závažný zločin a ukladal mu zaň nepodmienečný trest odňatia slobody.

Vzhľadom k hore uvedeným zisteniam ohľadom osoby obžalovaného F. U., ako aj s prihliadnutím na závažnosť ním spáchanej trestnej činnosti, bola podľa názoru súdu na mieste potreba vyššej ochrany spoločnosti pred ním po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, a preto mu súd uložil toto ochranné opatrenie podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. na 2 (dva) roky s tým, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude povinný dostaviť sa do 2 pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Komárno, a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska (okrem pravidelne opakujúcich sa vzdialení, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný).

Súd nezistil splnenie podmienok na uloženie v poradí „ďalšieho“ trestu či akéhokoľvek ochranného opatrenia (v prípade oboznámeného vecného dôkazu - plastovej tabuľky s nápisom SK, symbolom EÚ a KN - štátny znak SR - 076YM nebolo zistené, že by mala akúkoľvek súvislosť v predmetným skutkom - trestným činom, pre ktorý bola uznaná vina).

*** Výrok o náhrade škody ***

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhrade škody, keď si nárok na náhradu škody v predmetnej veci riadne a včas uplatnila poškodená Kooperatíva pojišťovna, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Pobřežní 665/21, 186 00 Praha 8, Česká republika, IČO: 47116617 (č.l. 318).

Po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní bol súd toho názoru, že by bolo potrebné vykonať na hlavnom pojednávaní ešte ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo potreby trestného konania, keď už skôr vyslovil, že nie iba obžalovaný sa podieľal svojim konaním na následkoch spáchaného trestného činu, resp. na škode, ktorá jeho spáchaním vznikla, pričom aj rozsudkom OS Trnava vyhláseným vo veci pod sp. zn. 30Tk/1/2015 bola poškodená spoločnosť rovnako odkázaná na civilný proces i v prípade už odsúdeného pre totožný skutok (Ing. Martina Bukora). Preto poškodenú spoločnosť s jej uplatneným nárokom na náhradu škody súd odkázal podľa § 288 ods. 1 Tr. por. na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.